

السلطة الوطنية الفلسطينية

האגודה הלאומית הפלסטינית

Palestinian National Authority
Ministry of Information

السلطة الوطنية الفلسطينية
وزارة الاعلام

5/1/98

האמנה הפלשתינית

الامانة الفلسطينية

שם האמנה: אמנה זו תיקרא "האמנת הסוויצית הפלשתינית" (אלימנאק אלוטני אלפלשתיני).

סעיף 1 - פלשתינן היא מולדת העם הערבי הפלשתינן והיא וולק אינטגרלי (בלתי נפרד) מהמולדת הערבית הגדולה, והעם הפלשתינני הוא וולק מן האומה הערבית.

סעיף 2 - פלשתינן בגבולותיה כפי שהיו במקצתה הצרפת הבריטי והיא יחדיו טריטוריאלי אנטגורלית.

סעיף 3 - תאם הערבי הפלשתינני הוא בעל הזכות התוקפת במולדתו והוא ינדד עצמו אתר שיסתיים שתחור מולדתו בחזתאם לרצונו ואך ורק לרצונו ובחירתו.

סעיף 4 - האישיות הפלשתינית היא תכונה שורשית ומבדלת שאינה פנה, והיא עוברת מן האבות אל הבנים. הכיבוש הציוני ופיזור העם הערבי הפלשתינני כתוצאה מחשואות שבאו עליו אינם פוגמים באישיותו ובשייכותו הפלשתינית ואינם שוללים אותו.

סעיף 5 - הפלשתינים חס האזרחים הערבים אשר שכנו משכן קבוע בפלשתינן עד שנת 1947, אחת היא אם הוצאו ממנה או נשארו בה. כל מי שנולד לאב ערבי פלשתינני אחרי תאריך זה בעוד פלשתינן או מחוצה לה הוא פלשתינני.

סעיף 6 - היהודים אשר שכנו משכן קבוע בפלשתינן עד תחילת הפלישה הציונית לתוכה ייחשבו פלשתינים. כמו כן מאשרת המועצה כי התוקפנות על האומה הפלשתינית ואזימתה החלה בפלישת הציונות לפלשתינן בשנת 1917. משום כך, מירוש סילוק עקבתו והתוקפנות צריך לחיות סילוק כל עקבות התוקפנות מאז ותחלת הפלישה הציונית, ולא מאז מלחמת 1967.

סעיף 7 - חשיבות הפלשתיניות והקשר לפלשתינן, החומרי, הרוחני והחיסטורי, הם עבדות קבועות. חינוך הפרט הפלשתינני, חינוך ערבי-מחפכמי ונקיטה בכל האמצעים ליצירת תודעה לאומית אצל הפלשתינני, השכלתו כדי שייכיר את מולדתו הכרה עמוקה - רוחנית ורשמית, והכשרתו למאבק המזוין ולחקרבת רכושו והיו לשע החזרת מולדתו על גשרה - הם תוכה לאומית.

סעיף 8 - השלב (הסכח) אשר העם הערבי הפלשתינני חי אותו, הוא שלב המאבק האומי לשחרור פלשתינן. משום כך הסתירות בין הכוחות האומיים הפלשתיניים הן מסוג הסתירות המשניות אשר יש צורך לעצור בעוז למען הסתירה היסודית שבין הציונות והאימפריאליזם מצד אחד, לעם הערבי הפלשתינני מן המד השני. על יסוד זה מהווים ההמונים הפלשתיניים בארץ הכבושה או בגולה, ארגונים כפריים, תזית לאומית אחת המועלת לתחורה פלשתינן ולשחרורה ממאבק המזוין והחיסטורי.

סעיף 9 - המאבק המזוין הוא הדרך היחידה לשחרור פלשתינן והוא, לכן, אסטרטגיה ולא טקטיקה. העם הפלשתינני מאשר את תחלתו הנרשית חס לשם השגמת - להמשיך המאבק המזוין ולהתקדם לקראת המחפכמי העממית המזוינת לשחרור מולדתו, ולחזור אליה, לשמור על זכותו להיות בה חיים טבעיים ועל קיום זכותו להגדרה עצמית ולרבינות עליה.

X

סעיף 10 - הפעולה הפיראוגית מחווה את הגרעין של מלחמת השחרור העממית הפלסטינית והדבר יחייב את הסלמתה, את הרחבתה, את תחנה עליה ואם גיוס כל היכולת הפלסטינית בכוח אדם ובמדינה יש לארגנם ולשתפם במהפיכה הפלסטינית המזוינת ולממש את המלחמה בקרב חקבוצות חשודות של העם הערבי (בארצות ערב) כדי לערוב לחתמונה המהפכה, לחתרתנות ולניצחונה.

סעיף 11 - לפלסטינים תחיינה שלוש סיסמאות: האיחוד הארצי, הגיוס הסאמי והשחרור.

סעיף 12 - העם הערבי הפלסטיני מאמין בליחוד הערבי, והוא מאמין כי כדי למלא את תפקידו במימוש, עליו בשלב זה של מאבקו הסאמי, לשמור על אחדותו הפלסטינית ועל תמריכים אותה, להגביר את המודעות לגבי מציאותה ולדחות את כל התכניות העלולות להסמיטת או להחלשתה.

סעיף 13 - האיחוד הערבי ושחרור פלשתיין הם שתי מטרות המשלימות זו את זו, אשר האחת נהן מכינה את הדרך למימוש השנייה. שכן האיחוד הערבי מוביל לשחרור פלשתיין, ושחרור פלשתיין מוביל לאיחוד. הפעולה לקראת שתי מטרות אלו חולשת יחד.

סעיף 14 - גורל האומה הערבית, יתרח מנו, עצם הקיום הערבי תלוי בגורל תבנית הפלסטינית ומקשר זה טבע המאמץ של האומה הערבית ועמלה לשחרור פלשתיין. העם הפלסטיני יישא בתפקידו החלוצי למימוש מטרות סאמיות קדושה זו.

סעיף 15 - שחרור פלשתיין מבחינה ערבית הוא תבנית לאומית. להחזיק בהחלטות הערבית הגדולה את הפלישה הציונית האימפריאליסטית ולסחר את פלשתיין מהקיום והציוני. האחריות השלמה לכך טפלת על האומה הערבית, עמים וממשלות סאמי, בראשן העם הערבי הפלסטיני. לשם כך, על האומה הערבית לגייס את כל יכולתה, הצבאית והאמנותית החומרית והרוחנית, כדי להשתתף חשודות פעילה עם העם הערבי הפלסטיני בשחרור פלשתיין, ובמיוחד עליה, בשלב הקיים כיום של המחפוז הפלסטינית המזוינת, לתת בלי חסוד ולהגיש לעם הערבי הפלסטיני כל עזרה וכל תמיכה תמריית וזושיית, ולהעמיד לרשותו את כל האמצעים והאפשרויות, אשר אפשרו לו להתמיד במילי תפקידו החלוצי ולהמשיך במחפכו המזוינת עד לשחרור פלשתיין.

סעיף 16 - מבחינה רוחנית, שחרור פלשתיין יעניק לארץ הקדושה אווירת שלווה ונחת, שבצלה יישמרו כל המקומות הקדושים, ויבטיח את נופש הפולין ותביקוד לסל בלי הבחנה או הפליה של גזע, צבע, שפה או דת. משום כך מייחלים הפלסטינים לסיוע כל הסווחת הרוחניים בעולם.

סעיף 17 - מבחינה אנושית יחזיר שחרור פלשתיין לאדם הפלסטיני את כבודו, תפארתו וחירותו. אי לכך מצפה העם הערבי הפלסטיני לתמיכת המאמינים בעולם נכבד האדם ובחירותו.

סעיף 18 - שחרור פלשתיין מבחינה בין-לאומית היא פעולה תגנית המתחייבת מצורכי התגנה העצמית. לכן, העם הערבי הפלסטיני, החפץ לקיים יחסי ידידות עם כל העמים, מצפה לתמיכתם של המדינות שותרות חירות, הצדק והשלום, בהחזרת המצב הנוכחי לפלשתיין ובחשבתו בטרור ולשום מה, ובישור לקחילה לקיים ריבונות סאמית וחירות פלשתיין.

סעיף 19 - חלוקת פלשתיין משנת 1947 והקמת ישראל בטלת מיטוון, אחת היא כמה תתמידה, משום שהן נגזרות את רצון העם הערבי הפלשתיני ואת זכותו וטבעית למולדתו, ומשום שהן סותרות את העקרונות הכלולים במגילת האומות המאוחדות ובראשן זכות והגדרה העצמית.

סעיף 20 - הצהרת בלפור ונסח המנדט ומה שביצע מהם ייחשבו בטלים. טענות הקשר ההיסטורי או הרוחני של היהודי לפלשתיין אינן עלולות בקנה אחד עם אמתות ההיסטוריה, או עם מרכיבי המדינה במשמעותם האמיתית. היהדות כדת שמימית איננה לאומית בעלת מציאות עצמית, וכמו כן אין היהודים עם אחד, שלו אישיותו העצמית, אלא הם אזרחים במדינות שבתן הם מצויים.

סעיף 21 - בבטא את עצמיותו במתכנה הפלשתינית המאוחדת, דוחה את כל התכניות שמסרתן היסול הבעיה הפלשתינית או ביטאומה.

סעיף 22 - הציונות היא תנועה מדינית הקשורה קשר אורגני באימפריאליזם העולמי והיא עוינת לכל תנועות השחרור והקידום בשלם. היא תנועה גזענית קנאית בחזוניה, תוקפנית, התפשטותית-התיישבותית במטרותיה, היא פשיסטית-נאצית באמצעיות. ישראל היא מכשיר התנועה הציונית ובסיס אנטי ונאוגרפי לאימפריאליזם העולמי. היא משמשת נקודת הונכסנות וקפיצה, כדי להלם בתקוות האומה הערבית לשחרור, לאיחוד ולקידום.

סעיף 23 - דרישת הביטחון, השלום וצרכי האמת והחוק דורשים מן המדינות מלך, החפצות על קשרי ידידות בין העמים ועל קיום הסמכות של האזרחים לצרכי מלחמתם, ולראות את הציונות כתנועה בלתי-חוקית ולאסור על קיומה ועל מעילותה.

סעיף 24 - האם הערבי הפלשתיני מאמין בעקרונות הצדק, החירות, הריבונות, ההגדרה העצמית, והכבוד האנושי ובכוחות העמים להחנות מהם.

סעיף 25 - לשם מימוש מטרות האמנת ועקרונותיה יישא ארגון השחרור הפלשתיני בתפקידו המלא בשחרור פלשתיין.

סעיף 26 - ארגון השחרור הפלשתיני המגלם את כוחות המאבק הפלשתיני אחראי לתנועת העם הערבי הפלשתיני במאבקן לחירות מולדתו ושחרורה, וחזרה אליה וקיום בה של זכות ההגדרה העצמית. אחריות זו חלה בכל התחומים: הצבאי, המדיני והכלכלי. כלל יותחייב בעיית פלשתיין, יעוצו תרבות, הערבית והבין-לאומית.

סעיף 27 - ארגון השחרור הפלשתיני ישתף פעולה עם כל מדינות ערב, כל אחת לפי אפשרויותיה, ידבק בחובת הניטרליות לגבי מה שביניהן, יסיר צרכי מערכת השחרור, ועל יסוד זה לא יתערב בענייני הפנים של איוו מדינה ערבית שהיא.

סעיף 28 - העם הערבי הפלשתיני מדגיש את שורשיות התכנית הלאומית ואת עז מאותה והוא דוחה את כל צורות ההתערבות, האפסידורפסיות והגרוריות.

סעיף 29 - העם הערבי הפלשתיני הוא בעל הזכות, הראשון והמקורי בשחרור פלשתיין ובהחזרת מולדתו והוא יקבע את עמדתו לגבי כל המדינות והנוהגות על יסוד עמדותיהם לגבי בעיית פלשתיין ומידת תמיכתם בו ובאחפסו למימוש מטרותיהם.

סעיף 30 - הלהגמים ופשיאי הנשק במערכת השחרור תגרעו והצבא הערבי שיהווה את זרוע המגן על הישג העם הערבי הפלשתיני.

סעיף 31 - ארגון השחרור הפלשתיני יהיה דגל, שבועה וחמטון שייקבעו בחתום לחסדר מיוחד.

סעיף 32 - לאמנה זו יסומחו חוקי יסוד של ארגון השחרור הפלשתיני שייקבעו בהם צורת הרכבת הארגון, ועדותיו, מוסדותיו, משימותיהם והחובות המופלות עליהם בהתאם לאמנה זו.

סעיף 33 - האמנה לא תתוקן אלא ברוב של שני שלישים על כלל חברי המועצה הלאומית לארגון השחרור הפלשתיני במושב מיוחד אשר יכונס למטרה זו.